

[Hagen Hagensen.]

fortsatte forhandlinger søge gennemført love, der reelt giver skattelettelse først og fremmest i den direkte beskatning. Det vil opfordre til større indsats og give mulighed for videre løsning af vore økonomiske problemer, ikke mindst de indkomstpolitiske løsninger, vi har peget på som nødvendige, og som senest er indeholdt i den beretning fra det politisk-økonomiske udvalg, som vi har bidraget til.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages kl. 13.30.

Mødet udsat kl. 11.55.

Mødet genoptaget kl. 13.30.

Forhandlingen genoptoges.

Erhard Jakobsen (CD):

Mens folketingets medlemmer har slidt og slæbt sig gennem nogle forhandlinger, så har der jo udefra ikke just lydt venlige ord. Der har været mange bebrejdelser imod partierne, og jeg skal da ikke påstå, at de alle sammen har været lige uberettigede. Navnlig vil jeg sige, de bebrejdelser, der har lydt til mit parti, til centrum-demokraterne, må jeg fuldstændig tage imod. I avis efter avis har der stået, at centrum-demokraterne var helt vilde efter at opnå et forlig. Det vil jeg gerne understrege, det er korrekt. Den bebrejdelse vil vi gerne tage imod, og den vil vi gerne prale af.

Når man så har tillagt os skumle motiver som f. eks., at vi skulle finde på at skæve til nogle galluptal, må det bero på en misforståelse.

For det første kan man ikke fremføre sådan en grov beskyldning. Det ville jo svare til, at vi f. eks. mistænkte regeringspartiet venstre for, at det ét eneste øjeblik var indgået i venstres overvejelse, at et valg kunne give flere mandater. En så grov beskyldning ville vi da aldrig vove at fremsætte.

For det andet beror beskyldningen mod

centrum-demokraterne i særlig grad på en misforståelse, for vi har nemlig for nylig haft den største gallupfremgang i partiets historie. Den var på over 70 pct., nemlig fra 1,8 pct. til 3,2 pct. Der er jo det, at jo mindre man har, desto større er den procentvise fremgang, og det skulle just ikke opfordre os til at være vilde efter et valg. Men det gør et vist indtryk på os, at 93 pct. af venstres vælgere ifølge Observa er modstandere af, at der bliver valg. Det kan vi ikke undgå at lægge mærke til. Jeg tror også, at der er andre, der har bemærket det.

Må jeg så i øvrigt om det, der siges udefra, bemærke, at det jo ikke er lige værdifuldt alt sammen. Det kan f. eks. ikke interessere os det allerfjerneste, at der er nogle studerende, der pjækker fra skole for at understrege, at nogle krav er blevet fremsat, som ikke er blevet fremsat, og at nogle ting søges gennemført, som ingen tænker på at gennemføre. Det viser kun, at ikke blot studerer de ikke i skolen, men de studerer min sandten heller ikke udenfor, og det kan i alt fald ikke afholde os fra at spekulere alvorligt over, hvordan studierne i det hele taget skal tilrettelægges i fremtiden, hvilke fag man skal beskæftige sig med osv.

Så er der beskyldningerne her i salen mod hinanden, og dér når man jo frem til det sædvanlige resultat: hvis medlemmerne ville sætte sig hen og læse gamle numre af Folketingsstidende, så ville de spare mange af de ting, de nu siger, for det er akkurat det samme, der er sagt i årtier, de samme beskyldninger mod hinanden. Nu f. eks. den fra socialdemokratisk side om det asociale og truslen om arbejdsløshed. Ja, herre du milde gud, hvor er det sagt tit.

Og så kommer en besynderlig ting: hvad er det for en arbejdsløshed, man taler om? Det kan da ikke være den, som omtales her i vort bilag, og som eventuelt vil opstå i januar måned. Den kan man da ikke bringe sammen med et eventuelt sort forligs reaktionære og alt det dér forskellige, for det træder jo først i kraft den 1. april. Det kan ikke være de to ting.

Så vil jeg gerne vide, hvordan i alverden man fra socialdemokratisk side tror at det, at man sætter gang i boligbyggeriet — så vidt det nu kan lade sig gøre — skal afhjælpe alle de mangler, vi fra vor diskussion i forbindelse med boligforliget fandt frem